

1. Утікайте, сини Веніямина, з середини Єрусалиму, і засурміте в сурму у Текої, і знак підійміть на Бет-Гаккерем, бо з півночі грізно підноситься зло та велике нещастя!

2. І викореню Я Сіонську дочку, вродливу та випещену.

3. Пастухи поприходять до неї з своїми стадами, понапинають намети навколо при ній, кожен місце своє випасатиме.

4. Приготуйте війну проти неї, вставайте та вдармо опівдні! Горе нам, бо минає вже день, бо вже тягнуться тіні вечірні!

5. Уставайте та підемо вночі і понищмо палати її!

6. Бо так промовляє Господь Саваот: Постинайте дерева та вала насипте при Єрусалимі! Він те місто, що має зруйноване бути, в ньому повно насильства:

7. як виприсує воду свою джерело, так виприсує він своє зло... Насилля й грабіж чуті в ньому, перед обличчям Моїм безперестань хвороба та рана...

8. Будь навчений, Єрусалиме, щоб душа Моя не відвернулась від тебе, щоб тебе не вчинив Я спустошенням, незаселеним краєм!

9. Так говорить Господь Саваот: Позбирають дорешти останки Ізраїля, мов виноградіві рештки, простягни свою руку, немов виноградар по грона!

10. До кого я буду казати та свідчити буду, і слухатимуть? Необрізане ось їхнє вухо і

слухати уважно не можуть вони, ось слово Господнє для них стало посміхом вони не жадають його!

11. І гніву Господнього повен я став, змучився я, його стримуючи, на вулиці виллю його на дітей та на збір юнаків одночасно, бо схоплені будуть чоловік із жінкою, старий із віджилим літа,

12. і дістануться іншим дома їхні, теж поля та жінки... Бо Я руку Свою простягну на мешканців цієї землі, говорить Господь.

13. Бо вони від малого свого й до великого, усі пожадливі на зиски, і від пророка та аж до священика роблять неправду...

14. І рани народу Мого легковажно лікують, говорячи: Мир, мир, а миру нема!

15. Чи вони засоромилися, що гидоту робили? не засоромилися ані трохи вони й застидатись не вміють... Тому то впадуть між упалими в часі, коли їх навіщу Я, спіткнуться, говорить Господь.

16. Так говорить Господь: На дорогах спиніться та гляньте, і спитайте про давні стежки, де то добра дорога, то нею ідіть, і знайдете мир для своєї душі! Та вони відказали: Не підемо!

17. І Я сторожів був поставив над вами, говорячи: Прислухайтесь до голосу сурми! Та вони відказали: Не будем прислухуватись!

18. Тому слухайте, люди, і пізнай, ти громадо, що станеться з ними.

19. Послухай, ти земле: Ось Я веду на народ цей лихе, плід їхніх думок, бо до слів Моїх не прислухались вони, а Законом Моїм погордили!

20. Навіщо Мені те кадило, що з Шеви приходить, запашний очерет із далекого краю? Цілопалення ваші не любі Мені, ваші ж жертви Мені не приємні!

21. Тому то Господь каже так: Ось Я дам спотикання оцьому народові, і спіткнуться об них разом ваші батьки та сини, сусід та приятель його, і загинуть!

22. Так говорить Господь: Ось приходить народ із північного краю, і збуджується люд великий із кінців землі.

23. Лука та ратище міцно тримають, жорстокі вони й милосердя не мають, їхній голос, як море реве, і гарцюють на конях вони... Ушикований, мов чоловік той до бою, на тебе, о дочко Сіону!

24. Як почули ми звістку про нього, омліли нам руки, обняла нас тривога та біль, немов в породіллі...

25. Не виходьте на поле й не йдіте дорогою, бо в ворога меч та страхіття навколо!

26. Дочко народу Мого, веретою підпережись та качайся у попелі! Справ жалобу собі, немов над однородженим, голосіння гірке, бо прийде зненацька руїнник на нас!

27. Я дав був тебе випробовувачем у народі Моїм, за твердиню, щоб ти знав і випробовував їхню дорогу.

28. Вони всі відступники над відступниками, чинять наклепи, усі вони мідь та залізо, вони

згубники!...

29. Спалилося духало, від огню зникло оливо, надармо старанно розтоплювано, бо злих не відділено...

30. Сріблом відкиненим названо їх, бо Господь їх відкинув.